

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 40

din 25.04.2008

privind soluționarea contestației formulată de
S.C.S.R.L. din localitatea,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului sub nr.din 24.03.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului – Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr. din 21.01.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 24.03.2008, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.** din localitatea

S.C.S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală,din 18.02.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr.din 19.02.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 19.02.2008, privind suma de lei, reprezentând:

-lei TVA;
-lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei impozit pe profit;
- lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. din localitatea susține că toate documentele care nu au fost găsite în timpul controlului (facturi fiscale, contracte de consultanță și prestări servicii, situații de lucrări, ordine de deplasare) există în original și pot fi puse la dispoziție.

De asemenea, susține că au fost considerate fără drept de deducere cheltuieli și TVA care au mai fost prinse în procese verbale anterioare, privind rambursările de TVA, nefiind încălcate prevederile art. 19 alin. 1, art. 21 și art. 145 alin. 2 din Legea nr. 571/2003.

Contestatoarea susține că deține facturi fiscale, contracte de consultanță și prestări servicii, situații de lucrări, ordine de deplasare, procese verbale și rapoarte de inspecție fiscale, care pot fi puse la dispoziția organelor de control.

Prin completările depuse ulterior, societatea contestatoare precizează că întrucât la cheltuielile nedeductibile nu se precizează componența sumelor și nici ce reprezintă acestea, existând anumite neconcordanțe în anexele la actul de control, nu are posibilitatea să vină cu argumente concrete asupra acestora.

De asemenea, prin completarea la cererea depusă inițial, înregistrată la Direcția generală a Finanțelor Publice a județului sub nr. din 14.04.2008, societatea renunță la contestație pentru suma totală de lei, din care lei impozit pe profit, aferent sumei de lei reprezentând lemn de foc și rumeguș, și lei TVA, aferentă materiilor prime, produselor finite și obiectelor de inventar în sumă de lei.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală,din 18.02.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr.din 19.02.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 19.02.2008, organele de control au stabilit suplimentar în sarcina contestatoarei un impozit pe profit în sumă de lei, accesorii aferente de lei, o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă delei și accesorii aferente de lei.

În urma verificării efectuate, organele de control au constatat că în perioada 01.01.2003 – 30.09.2007 societatea a înregistrat cheltuieli în sumă delei, care nu au legătură cu obiectul de activitate al agentului economic, prezentate de organele de control în anexa nr. 2, fiind încălcate prevederile art. 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Organele de control au constatat că în anul 2004 societatea a înregistrat în contabilitate vânzările către persoane fizice a produselor secundare rezultate din procesul de producție, respectiv lemn de foc și rumeguș în sumă de lei, conform anexei 3.

De asemenea, s-a constatat că în trimestrul IV 2005 societatea nu a calculat corect impozitul pe profit, în sensul că nu a ținut cont de

cheltuielile nedeductibile înregistrate în cursul anului, în sumă de lei, astfel că organele de inspecție au diminuat pierderea înregistrată de societate cu suma de lei și au stabilit un venit impozabil suplimentar de lei.

S-a stabilit că au fost încălcate prevederile art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Totodată, organele de control au constatat că în anul 2006 societatea a înregistrat cheltuieli cu combustibilul în sumă de lei, care nu au putut fi justificate ca fiind efectuate în scopul obținerii de venituri, nefiind întocmite foi de parcurs.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, organele de control au constatat că cele constatate la capitolul privind impozitul pe profit au influență și asupra taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01.01.2003 – 28.02.2005.

Organele de control au constatat că în perioada 01.01.2003 – 30.09.2007, societatea a dedus TVA în sumă de lei, aferentă unor cheltuieli ce nu au legătură cu obiectul de activitate al societății, prezentate în anexa nr. 2.

De asemenea, au constatat că în cursul anului 2006 societatea a înregistrat cheltuieli cu combustibilul care nu au putut fi justificate ca fiind efectuate în scopul obținerii de venituri și pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, fiind încălcate prevederile art. 145 alin. 2 din Legea nr. 571/2003.

Organele de control au constatat că potrivit bilanței la 30.09.2007 societatea a înregistrat în sold materii prime, produse finite și obiecte de inventar în sumă de lei, care nu au putut fi identificate la data controlului și pentru care au calculat o taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, considerându-se că au fost încălcate prevederile art. 128 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003.

În urma verificării efectuate, organele de control au stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă totală delei, pentru care au calculat până la data de 18.02.2008 majorări de întârziere în sumă delei și penalități de lei.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit în sumă de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să analizeze dacă societatea datorează acest impozit, în condițiile în care, pe de o parte, organele de control nu prezintă argumente clare pentru toate cheltuielile neadmise la deducere, iar, pe de altă parte, societatea depune

în susținerea cauzei documente noi, care nu au fost prezentate organelor fiscale.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală,din 18.02.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr.din 19.02.2008, au stabilit că pentru perioada 01.01.2003 – 30.09.2007 societatea datorează un impozit pe profit suplimentar în sumă totală de lei, din care societatea contestă suma de lei.

Obligațiile suplimentare au fost stabilite ca urmare a neadmiterii la deducere a unor cheltuieli, pe motiv că nu au legătură cu obiectul de activitate al societății și că aceasta nu justifică cu documente că s-au efectuat în scopul realizării veniturilor.

În drept, în anul 2003 sunt aplicabile prevederile **Legii nr. 414 / 2002 privind impozitul pe profit, unde la art. 7** se prevede că:

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.”

În legătură cu aplicarea acestui articol, Instrucțiunile privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, aprobate prin **Hotărârea Guvernului nr. 859 / 2002, la punctul 7.1** prevăd următoarele:

„7.1. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul veniturile și cheltuielile, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform cap. II din lege.”

Începând cu 01.01.2004 sunt aplicabile prevederile **Legii nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal, unde, la art. 19**, se prevede că:

„(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Referitor la aplicarea acestui articol, Normele metodologice de aplicare a **Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, la punctul 12**, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, precizează următoarele:

„12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Potrivit actului administrativ fiscal contestat, în perioada 01.01.2003 – 30.09.2007 societatea a înregistrat cheltuieli în sumă delei, care nu au legătură cu obiectul de activitate al agentului economic, prezentate de organele de control în anexa nr. 2.

De asemenea, s-a constatat că în trimestrul IV 2005 societatea nu a calculat corect impozitul pe profit, în sensul că nu a ținut cont de cheltuielile nedeductibile înregistrate în cursul anului, în sumă de lei, astfel că organele de inspecție au diminuat pierderea înregistrată de societate cu suma de lei și au stabilit un profit impozabil suplimentar de lei.

Totodată, organele de control au constatat că în anul 2006 societatea a înregistrat cheltuieli cu combustibilul în sumă de lei, care nu au putut fi justificate ca fiind efectuate în scopul obținerii de venituri, nefiind întocmite foi de parcurs.

Societatea susține că toate documentele care nu au fost găsite în timpul controlului (facturi fiscale, contracte de consultanță și prestări servicii, situații de lucrări, ordine de deplasare) există în original și pot fi puse la dispoziție.

În legătură cu cheltuielile neadmise la deducere în sumă delei, care privesc perioada 01.01.2003 – 31.12.2006 (..... lei pentru anul 2003, lei pentru anul 2004 și lei pentru anul 2005), potrivit anexei nr. 2 la decizia de impunere, organele de control menționează denumirea furnizorului, documentele avute în vedere și valoarea acestora, iar la rubrica explicații fac pentru fiecare operațiune în parte mențiuni cum ar fi: „cazare fără ordine de deplasare”, „masă servită”, „saltea”, „ciment 150 saci fără deviz”, „cartele telefonice”, „cazare”, „consultanță fără contract”, „transport fără contract și justificare”, „nu există document”, „c/v servicii fără contract și deviz”, „lucrări utilaj fără contract și deviz”, „prestări fără contract și deviz”, „prestări fără contract și deviz” etc.

Potrivit anexei menționate, pentru cheltuielile neadmise la deducere, ce au la bază facturile nr. din 02.02.2004, emisă de, privind suma de (..... lei vechi), nr. din 03.09.2004, privind suma de(..... lei vechi) și nr. din 03.09.2004, privind suma de lei (..... lei vechi), emise de, și nr. din 28.09.2004, privind suma de (.....lei vechi), emisă de, nu se menționează motivul neadmiterii la deducere a acestor cheltuieli.

Prin decizia de impunere contestată, organele de control fac doar mențiunea că aceste cheltuieli nu au legătură cu obiectul de activitate al societății, fără însă să aducă argumente concrete care să demonstreze că pentru cheltuielile respective societatea nu are dreptul la deducere.

De asemenea, explicațiile din anexa nr. 2 pentru unele cheltuieli neadmise la deducere, cum ar fi „masă servită”, „saltea”, „cartele telefonice” și „cazare”, nu sunt suficiente pentru a demonstra nedeductibilitatea acestora.

Totodată, din Anexa nr. 1 la actul de control – Situația recalculării profitului impozabil și al impozitului pe profit la **S.C.S.R.L.** rezultă că profitul impozabil suplimentar stabilit pentru anul 2003 este de lei, iar din Anexa nr. 2 – Situația facturilor fiscale privind cheltuielile fără drept de deducere pentru perioada 01.01.2003 – 31.12.2006 rezultă că cheltuielile neadmise la deducere în anul 2003 sunt în sumă de lei, în condițiile în care din actul atacat nu rezultă ce reprezintă diferența de profit impozabil menționată în anexa nr. 1, delei (..... lei – lei).

De asemenea, între datele înscrise în decizia de impunere contestată, raportul de inspecție fiscală și anexele numerele 1, 2 și 3 la actele de control se constată existența și altor neconcordanțe, cum ar fi:

- din anexa nr. 2 rezultă că în anul 2005 au fost considerate nedeductibile cheltuielile în sumă de lei, ce au la bază factura fiscală nr. din 10.12.2005, în timp ce această sumă nu se regăsește în anexa nr. 1, prin care este prezentat modul de calcul al profitului impozabil și al impozitului pe profit;

- prin decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală se precizează că pentru anul 2007 se precizează că pentru lipsa de produse finite în sumă de lei s-a calculat un impozit pe profit suplimentar de, în timp ce din anexa nr. 1, unde este prezentat modul de stabilire a impozitului pe profit suplimentar, rezultă că impozitul pe profit stabilit pentru anul 2007 este de

De asemenea, prin actele de control se precizează că în trimestrul IV 2005 societatea nu a calculat corect impozitul pe profit, în sensul că nu a ținut cont de cheltuielile nedeductibile înregistrate în cursul anului, în sumă de lei, fără însă să precizeze ce reprezintă cheltuielile respective și documentele avute în vedere.

Totodată, se precizează că în urma neadmiterii la deducere a cheltuielilor în sumă de lei, s-a diminuat pierderea înregistrată de societate de lei, stabilindu-se un profit impozabil suplimentar de lei, în timp ce la Capitolul III – Constatări fiscale - punctul. III.1. - Cu privire la impozitul pe profit – se precizează că în anul 2005 societatea a înregistrat o pierdere de lei, iar din anexa nr. 1 nu rezultă că societatea a înregistrat pierdere fiscală.

Potrivit art. 64 și 107 din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată,

„Art. 64

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale [...]

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

„Art. 107

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

De asemenea, Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", la punctul 2.1.2, prevede că la rubrica „Motivul de fapt” din decizia de impunere „**se vor înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat și a înregistrat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de acesta, precum și prezentarea consecințelor fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.**”

Contestatoarea susține că toate documentele care nu au fost găsite în timpul controlului (facturi fiscale, contracte de consultanță și prestări servicii, situații de lucrări, ordine de deplasare) există în original și pot fi puse la dispoziție.

În susținerea contestației formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscalădin 18.02.2008, societatea depune în copie documente care nu au fost prezentate în timpul verificării efectuate de organele de control, cum ar fi: facturile fiscale nr. din 10.06.2003, nr. din 13.08.2003, nr.din 05.09.2003 și nr. din 15.10.2003, emise de S.C. S.R.L., Contract de consultanță și prestări serviciidin 07.04.2004 încheiat între S.C.S.R.L. și S.C., ce are ca obiect „consultanță de specialitate și întocmire raport de evaluare în vederea estimării valorii de

piață pentru activele imobiliare – hală producție, teren, din,, Contract de prestări serviciidin 23.12.2003 încheiat între S.C.S.R.L. și S.C. S.R.L., ce are ca obiect prestarea de servicii convorbiri telefonice, etc.

Potrivit **art. 182 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92 /2003** privind Codul de procedură fiscală, devenit 213 în urma republicării acestui act normativ, „**(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.**”

În legătură cu aplicarea acestui articol, punctul 182.1 din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, precizează:

„182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că petentul poate depune în susținerea cauzei documente noi și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, se reține că în această situație organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Potrivit **art. 64 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală republicată,

„Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

Față de cele prezentate, urmează a se **desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală,din 18.02.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr.din 19.02.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 19.02.2008, pentru impozitul pe profit în sumă de lei, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un

nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art 216 (3)** „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate pronunța dacă societatea datorează această taxă, în condițiile în care, pe de o parte, organele de control nu aduc argumente clare pentru toate sumele neadmise la deducere, iar, pe de altă parte, societatea depune în susținerea cauzei documente noi, care nu au fost prezentate organelor de control.

În fapt, organele de control au stabilit o taxă pe valoarea adăugată de lei, în baza următoarelor constatări:

- în perioada 01.01.2003 – 30.09.2007 societatea a dedus TVA în sumă de lei, aferentă unor cheltuieli ce nu au legătură cu obiectul de activitate al societății, prezentate în anexa nr. 2;

- în cursul anului 2006 societatea a înregistrat cheltuieli cu combustibilul care nu au putut fi justificate ca fiind efectuate în scopul

obținerii de venituri și pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În drept, pentru anul 2003 sunt aplicabile prevederile **art. 24 din Legea nr. 345 / 2002**, republicată, privind taxa pe valoarea adăugată, unde se prevede că:

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente:

a) pentru deducerea prevăzută la art. 22 alin. (5) lit. a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată; [...]

(2) Nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

a) operațiuni care nu au legătură cu activitatea economică a persoanelor impozabile;”

Începând cu 01 ianuarie 2004 sunt aplicabile prevederile articolului **145 din Legea nr. 571/2003** privind Codul fiscal, care, în urma modificărilor ce au avut loc, își păstrează în esență același conținut, unde se prevăd următoarele:

„Dreptul de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă. [...]

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă; [...]

(12) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (11), trebuie îndeplinite următoarele condiții:

a) bunurile respective urmează a fi folosite pentru operațiuni cu drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat care justifică suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.”

Din textele de lege menționate se reține că pentru exercitarea dreptului de deducere bunurile și serviciile achiziționate trebuie să fie

destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, iar persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat care justifică suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, organele de control au constatat că cele menționate la capitolul privind impozitul pe profit au influență și asupra taxei pe valoarea adăugată.

Organele de control au constatat că în perioada 01.01.2003 – 30.09.2007 societatea a dedus TVA în sumă de lei, aferentă unor cheltuieli ce nu au legătură cu obiectul de activitate al societății, prezentate în anexa nr. 2.

De asemenea, au constatat că în cursul anului 2006 societatea a înregistrat cheltuieli cu combustibilul care nu au putut fi justificate ca fiind efectuate în scopul obținerii de venituri și pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Societatea susține că au fost considerate fără drept de deducere cheltuieli și TVA care au mai fost prinse în procese verbale anterioare, privind rambursările de TVA.

Potrivit art. 105 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, „(3) Inspekția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării. Prin excepție, conducătorul inspekției fiscale competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii inspekției fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora.”

Prin cererea formulată, contestatoarea susține că toate documentele care nu au fost găsite în timpul controlului (facturi fiscale, contracte de consultanță și prestări servicii, situații de lucrări, ordine de deplasare) există în original și pot fi puse la dispoziție.

În susținerea contestației formulată societatea depune în copie documente care nu au fost prezentate în timpul verificării efectuate, cum ar fi: facturile fiscale nr. din 10.06.2003, nr. din 13.08.2003, nr.din 05.09.2003 și nr. din 15.10.2003, emise de S.C. S.R.L., Contract de consultanță și prestări serviciidin 07.04.2004 încheiat între S.C.S.R.L. și S.C., ce are ca obiect „consultanță de specialitate și întocmire raport de evaluare în vederea estimării valorii de piață pentru activele imobiliare – hală producție, teren, din,, Contract de prestări serviciidin 23.12.2003 încheiat între S.C.S.R.L. și S.C. S.R.L., ce are ca obiect prestarea de servicii convorbiri telefonice, etc.

Potrivit **art. 182 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92 /2003** privind Codul de procedură fiscală, devenit 213 în urma republicării acestui act normativ, **„(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”**

În legătură cu aplicarea acestui articol, punctul 182.1 din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, precizează:

„182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că petentul poate depune în susținerea cauzei documente noi și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, se reține că în această situație organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Potrivit **art. 64 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală republicată,

„Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

Față de cele prezentate, urmează a se **desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală,din 18.02.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr.din 19.02.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 19.02.2008, privind suma de lei, reprezentând TVA.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art 216 (3)** „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act

administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

3. Referitor la suma de lei, reprezentând lei impozit pe profit și lei TVA, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere, în condițiile în care petentul și-a retras contestația pentru această sumă.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr din 14.04.2008, contestatoarea comunică că își retrage contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală,din 18.02.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr.din 19.02.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 19.02.2008, pentru suma de lei, reprezentând lei impozit pe profit aferent vânzării către persoane fizice de lemne foc și rumeguș în valoare de lei, și lei TVA aferentă materiilor prime, produselor finite și obiectelor de inventar în sumă de lei, neidentificate la data controlului.

Dispozițiile art. **178** din **Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează următoarele:

„Retragerea contestației

(1) Contestația poate fi retrasă de contestator până la soluționarea acesteia. Organul de soluționare competent va comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație.

(2) Prin retragerea contestației nu se pierde dreptul de a se înainta o nouă contestație în interiorul termenului general de depunere a acesteia.”

În ceea ce privește acest articol, Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005, la pct. 4.3 stipulează:

„4.3. Organul de soluționare competent va comunica decizia prin care ia act de renunțarea la contestație după expirarea termenului general de depunere a contestației.”

Prin urmare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului **constată renunțarea** de către **S.C.S.R.L.** la contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscalădin 18.02.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr.din 19.02.2008, privind suma de lei, reprezentând lei impozit pe profit și lei TVA.

4. Referitor la accesoriile în sumă totală de lei, din care lei aferente impozitului pe profit, reprezentând lei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere, și lei aferente taxei pe valoarea adăugată, din carelei majorări de întârziere și lei penalități de întârziere, având în vedere că pentru o parte din debitul care le-a generat decizia de impunere a fost desființată, iar pentru cealaltă din debit societatea și-a retras contestația, **se va desființa** actul administrativ atacat și pentru accesoriile aferente, în vederea recalculării acestora, potrivit principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor Art. 7 din Legea nr. 414 / 2002 privind impozitul pe profit, punctul 7.1 din Hotărârea Guvernului nr. 859 / 2002, art. 19 și 145 din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal, punctul 12 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, art. 24 din Legea nr. 345 / 2002, republicată, privind taxa pe valoarea adăugată, art. 64, 105, 107, 178, 182 alin. (4), 213 și 216 (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pct. pct. 102.5 și 182.1 din Normele metodologice de

aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, punctul 2.1.2 din Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", pct. 4.3 și 12.7 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E:

- **Desființarea** Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscalădin 18.02.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr.din 19.02.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din 19.02.2008, privind suma delei, reprezentând:

- lei TVA;
-lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei impozit pe profit;
- lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit,

urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă, să procedeze la reanalizarea și recalcularea acestora, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal, în vederea recalculării creațiilor fiscale, având în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Punerea în executare a prezentei decizii, pentru sumele pentru care s-a dispus desființarea, va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis deciziile de impunere contestate și desființate prin prezenta decizie.

- Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului **ia act de renunțarea** la contestația formulată de **S.C.S.R.L.** din localitatea împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscalădin 18.02.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice sub nr.din 19.02.2008, emisă în baza

Raportului de inspecție fiscală nr.din 19.02.2008, privind suma de lei, reprezentând:

- lei TVA;
- lei impozit pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

PROCEDURĂ: - prezentarea de probe noi în susținerea cauzei

- art. 213 din Ordonanța Guvernului nr. 92 /2003 privind Codul de procedură fiscală,

PROCEDURĂ: - prezentarea de probe noi în susținerea cauzei

- art. 213 din Ordonanța Guvernului nr. 92 /2003 privind Codul de procedură fiscală,

PROCEDURĂ: - renunțare la contestație

- art. 208 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,